

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita S. Evphrosynæ Alexandrinæ, ex ea quæ est à Simeone Metaphrast. fideliter conscripta. Claruit sacra virgo, sanctitate eximia, sub habitu & nomine virili, temporibus Theodosij Imperat. Archadij ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

quodammodo vindicarent , propensiori studio additis ieiunijs & Litanijs, quibusdam veluti expiationis hostijs,offensum numen placare satagebant.

Itaque Almachius Christianæ pietatis Zelo inflammat, dum sceleratum cruentumque gladiatorum ederet spectaculum.in stadium descendit,mutuamque inter eos dimicationem sedare, nefanda idolorum sacrificia delere, animosque omnium ad Christi cultum, veramque salutis rationem inducere nisus est. Sed crudelis necis spectatores iracundia accessi, & à demone, qui ex illa sanguinis effusione voluptatem capiebat, ad furem impulsu pacis auctorem malè mulctatum obtruncârunt. Qua re cognita Imperator, eum in numerum martyrum inuictorum, à Romano Pontifice, auctoritate ecclesiastica adscribi curauit: Crudelè verò illud spectaculi genus, penitus fustulit. Sicque præclarus athleta, sanguinem abstergens sanguine, à Deo impetrauit, quod Imperator leges sanciendo, prius perficere non valuit.

Trucidatur Almachius.

Inter sanctos refertur.

Gladiatoris ludus aboletur.

VITA S. EUPHROSYNAE ALEXANDRINE, ex ea qua est à Simeone Metaphrast. fideliter conscripta. Claruit sacra virgo, sanctitate eximia, sub habitu & nomine virili, temporibus Theodosij Imperat. Archadij filij, qui floruit anno Salutis 430. & sequentibus.

Vide Cæf. Baronij Notat. & Annat. tom. 5.

Vir quidam Paphnutius, in ciuitate Alexandria, diuitijs quidem locuples, sed multo magis virtute & animi nobilitate splendidus ac præclarus, Theodosio, Archadij filio, Romano

1. Ianuarij.

Euphrosynæ natiuitas.

manorum sceptrā tenente, filiam eximia pulchritudine, precibus sancti cuiusdam senis, ex conjugē sterili à Deo obtinuit. Hanc Euphrosynē nomine, pia mater sterilitatis opprobrii impatiens, Deo deuouerat. Sed pater, matre è vita præfenti sublata, multis eius nuptias ambientibus, uero cuidam opibus, gloria & virtute, cæteris præstantiori, despondet. At illa senis illius precum, (quarum erat fructus) & benedictionis gratiam, prius expetens, quàm matrimonio iungeretur, cum patre ad illum, in sacro quodam degentem monasterio profecta est. Hic monastici status, habitus sibi incogniti, decore, mirificè delectata, & senis venerandi pietate commota, totum suum amorem, à sponso ad Christum transferre cepit. Domum autem reuersa, neglecto corporis cultu, lachrymis & ieiunijs animæ speciem lætificabat: torques, in aures, monilia, & aurum quod manus exornabat, suppeditatum pauperibus, ad animæ ornatum traducebatur. Pro molli veste, durum succedit cilicium. Paulò deinde post, ad Christi amorem fidenter sectandum, monachi cuiusdam eximie sanctitatis oratione confirmata, alacri facie animo monasticum induit habitum. Patris deinde beneuolentiam, & sponsi cupiens declinare amorem, consilium capit viro dignum: nam nocte quadam, muliebrem reijciens habitum, sumit virilem, mutatoque nomine Smaragdum se appellans, venit ad monasterium senis illius, cuius precum fuerat fructus. A quo maxima amoris & beneuolentiæ significatione recepta, traditur Agapij monachi disciplinis imbuenda.

Interea pater cum sponso, amissam lugens filiam, equitibus in Libyam & Aegyptum, ipsamque Palæstinam demissis, maxima cõtentione requi-

Monasticæ
vitæ instituto
delectatur.

Mutatio de
auri excelsi.

Monasticum
habitum
induit.

Mutato habitu,
Smaragdum se
appellat.

quirebat: quid multa? adhibentur orationes & vota. sed Deus ne preces quidem senis, quarum virtute Euphrosyna in mundum venerat, exaudit. Consolatur igitur Paphnutium senex, Deique providentiæ, qui salutem patris & filij hoc recessu operatur, acquiescere monet. Moderatur ex consolatione senis, doloris acerbiter pater assiduaque monachorum consuetudine, solitudinis suæ obliuiscitur, & eccè diuinæ providentiæ ineffabiles rationes. Fama admirandæ virtutis, novelli monachi Smaragdi tactus, accedit ad filiam suam; non tamen agnoscit. Illa aspectu patris grauititer fauciat, obortis lachrymis faciem rigat. Ille compunctionis seruore hæc fieri existimans, eius familiaritate, ob ingentem virtutem, mirum in modum delectatur.

Pater eam visitans, nõ agnoscit.

Tandem triginta & octo annis, laudabili vitæ conuersatione, in monasterio transactis. cum iam certaminis terminus instaret, vocato ad se patri, eius quam tanto tempore lugebat, filiam se esse enunciat, & statim corporis ergastulo soluta, Christo sponso tradidit foeliciter animam. Quo verò animo, hæc charissimæ filia vltima verba, excepit parens, qui uis facile cogitare potest. Stupore oppressi fratres, certatim venerandas amplecti studebant reliquias; quorum vnus, altero orbatu oculo, lucem affecurus est.

Manifestat se tandem Patri. Abiit vitæ.

Sanatur mox oculus, ad eius reliquias.

VITA S. ODILONIS, ABBATIS CLVMACENSIS, ex ea quam Reuerendus D. Petrus Damianus S. R. E. Cardinalis Ostiensis scripsit. Migravit è corpore sub Clemente secundo, Rom. Pont. Imperante Henrico secundo, Anno à Christo

Vide Cas. Baron. in Noration. Martyr. Roman.

Domino 1048. ætatis

sua 87.

C 4

Beatus